

7^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας

Αντωνιάδης Κων-νος, Αξιομακάρου Σωτήριος, Αποστολοπούλου Αναστασία, Αργύρης Ιωάννης, Βαρελάς Μιχαήλ, Κατσακιώρης Θεοδόσιος, Κουρλαμπά Ιόλη, Μακρής Γεώργιος, Μίλαν Αντίτο, Μπούκης Χρήστος, Μπούντι Γκεντιάνα, Οσμάνι Ελισάβετ, Πατρικάκου Λυδία, Σακελλαρόπουλος Παναγιώτης, Σούμπασι Μάρτιν, Τοπιάνα Γκαμπριέλ, Τουρλάκης Ιωάννης, Τσαφά Όλγα.

Α΄.ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η Αγωγή Υγείας είναι μια δραστηριότητα, η οποία συμβάλλει στην αναβάθμιση της σχολικής ζωής και στη σύνδεση του σχολείου με την κοινωνική πραγματικότητα. Αποτελεί την πρώτη προσέγγιση για τον περιορισμό των φαινομένων εκείνων που απειλούν τη σωματική και ψυχική υγεία των μαθητών.

Σκοπός είναι η προάσπιση, η βελτίωση και η προαγωγή της ψυχικής υγείας και της κοινωνικής ευεξίας των μαθητών παράλληλα με την ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους και της κριτικής τους σκέψης.

Γενικότερος στόχος μας είναι να αποδώσουμε στο σχολείο ένα διαφορετικό ρόλο που δεν περιορίζεται απλά και μόνο στη μετάδοση γνώσεων αλλά καλείται μέσα από τα εκπαιδευτικά του προγράμματα να μυήσει τα παιδιά σε υγιείς στάσεις και συμπεριφορές.

Το πρόγραμμα που υλοποιήθηκε γενικό στόχο είχε

- ☺ να συμβάλλει πραγματικά μέσα από την ενεργητική και βιωματική μάθηση στην αλλαγή στάσης και συμπεριφοράς των μαθητών, με σκοπό την ανάπτυξη κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων που θα τα βοηθήσει να αναγνωρίζουν τα συναισθήματα στον εαυτό τους και στους άλλους και να τα εκφράζουν με αποδεκτά κοινωνικό τρόπο καθώς και την υιοθέτηση θετικών τρόπων και στάσεων ζωής.
- ☺ οι μαθητές να δουν τον εαυτό τους ως πολύτιμα και εκτιμώμενα μέλη της κοινότητας της τάξης τους, να καταστούν υπεύθυνα μέλη μιας ομάδας, να μοιράζονται σκέψεις – συναισθήματα, να αναγνωρίζουν και να αποδέχονται τη διαφορετικότητα

Ειδικότεροι στόχοι είναι οι μαθητές:

- Να αναγνωρίσουν τα συναισθήματα, τις στάσεις, και τη συμπεριφορά τους απέναντι στη διαφορετικότητα.
- Να αναγνωρίσουν τις πρακτικές της άδικης μεταχείρισης, όπως είναι η χρήση των στερεοτύπων, των προκαταλήψεων και των διακρίσεων.
- Να κατανοήσουν ότι η ποικιλομορφία ομορφαίνει τη ζωή μας.
- Να συνειδητοποιήσουν τη δυνατότητα ύπαρξης διαπροσωπικών σχέσεων παρά τις όποιες διαφορές.

- Να αποδέχονται τη διαφορετικότητα δείχνοντας τον απαιτούμενο σεβασμό στις διαφορές που αναπόφευκτα υπάρχουν μεταξύ τους.
- Να αναζητήσουν θετικά στοιχεία στους συμμαθητές τους.
- Να κατανοήσουν ότι οι υποθέσεις τους για κάποια άτομα μπορούν να οδηγήσουν στη δημιουργία στερεοτύπων και σε άδικες κρίσεις για άτομα και ομάδες.
- Να αναζητήσουν συναισθηματικές ομοιότητες με ανθρώπους φαινομενικά διαφορετικούς.
- Να αναπτύξουν την ικανότητα της ενσυναίσθησης.
- Να καλλιεργήσουν την αρχή της φιλαναγνωσίας και να βελτιώσουν την αναγνωστική τους ικανότητα.

Μεθοδολογία

Οι παραπάνω στόχοι θα επιτευχθούν καλύτερα δίνοντας στα παιδιά μας περισσότερο χώρο και χρόνο να εκφράσουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους και αν εμείς δείξουμε περισσότερη διάθεση να τα ακούσουμε... Έτσι οι σύγχρονες **παιδαγωγικές αρχές** της βιωματικότητας, της διαθεματικότητας και της συναισθηματικής εμπλοκής απετέλεσαν τις μεθόδους πάνω στις οποίες στηρίχθηκε η υλοποίηση του προγράμματος. Το πρόγραμμα με δραστηριότητες σε επίπεδο ομάδων και σε ολομέλεια τάξης (ανάλογα με τις μορφές των δραστηριοτήτων) αξιοποίησε τις παρακάτω τεχνικές κύκλος συζητήσεων, τεχνικές επικοινωνίας, ελεύθερος συνειρμός, διεργασία σε μικρές ομάδες, παιχνίδι ρόλων, εικαστική προσέγγιση.

Ούτε καλύτερος, ούτε χειρότερος, απλά ....διαφορετικός

Η τάξη μας, σε συνέχεια του περσινού προγράμματος Αγωγής Υγείας, σχετικά με το **ΦΟΒΟ**, τη φετινή χρονιά, ασχολήθηκε με το πολύ σημαντικό θέμα της διαφορετικότητας. Μιλήσαμε για τον εαυτό μας, γνωριστήκαμε καλύτερα μεταξύ μας, διακρίναμε και διαχειριστήκαμε τα συναισθήματά μας, ξεχωρίσαμε τις διαβαθμίσεις τους, ενισχύσαμε την αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμησή μας, καλλιεργήσαμε την αποδοχή και το σεβασμό στη διαφορετικότητα μέσα από την ανάγνωση σχετικών βιβλίων, το παιχνίδι ρόλων, τη

ζωγραφική. Παίξαμε και ζωγραφίσαμε το βιβλίο που μας συγκίνησε περισσότερο, «**Ο μαύρος κότσυφας και ο άσπρος γλάρος**», και το παρουσιάσαμε σε εκδήλωση του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων του σχολείου μας με θέμα « **το παιδί**».

Πρώτα από όλα συνάψαμε **το συμβόλαιό μας** για να γνωριστεί η ομάδα μεταξύ της και να θέσει και να διατυπώσει βασικούς κανόνες για τη λειτουργία της τάξης

- ☺ να βοηθάμε ο ένας τον άλλον
- ☺ να μην σχολιάζουμε τα λεγόμενα των άλλων
- ☺ να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον
- ☺ να μην κοροϊδεύουμε τους άλλους
- ☺ να μην τσακωνόμαστε αλλά να συνεργαζόμαστε
- ☺ να ακούμε προσεκτικά τους άλλους για να μας ακούνε και αυτοί
- ☺ να αγαπάμε και να νοιαζόμαστε για τους άλλους

Κανόνας απαράβατος ακούμε προσεκτικά. Κανείς δεν διακόπτει τον άλλον, δεν σχολιάζουμε τη γνώμη του άλλου.

Γράψαμε στον πίνακα τον τίτλο του προγράμματος και είπαμε τις σκέψεις μας, εκφράσαμε τις γνώμες μας.

Σε πρώτη φάση ασχοληθήκαμε αρκετά με **δραστηριότητες γνωριμίας της ομάδας**, (μαθητές και δασκάλα) μ' έναν νέο και διαφορετικό τρόπο. Στόχος η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης. Καθισμένοι σε κύκλο, ξεκινήσαμε από την κυρία μας. Είπε το όνομά της και έδωσε πληροφορίες για τον εαυτό της. Στη συνέχεια, πετώντας το μπαλάκι ο ένας στον άλλον περάσαμε όλοι από αυτή τη δοκιμασία. Παραξενευτήκαμε για το πόσα νέα πράγματα

πληροφορηθήκαμε για τους συμμαθητές μας.

Χωριστήκαμε σε ζευγάρια. Ο ένας παρουσίαζε τον άλλον. Στη συνέχεια τα ίδια ζευγάρια, αφού καθίσαμε στα θρανία μας, ζωγραφίσαμε το πρόσωπο του ζευγαριού μας. Εμπειρία

μοναδική, το **πώς ΣΕ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ**. Καταλάβαμε ότι **όλοι είμαστε διαφορετικοί, κανένας δεν μοιάζει με τον άλλον**. Όλοι ζωγραφίσαμε το όνομά μας.

Άλλοτε σε ομάδες, ποτέ σταθερές, και άλλοτε σε κύκλο, το μαγικό κύκλο, ξεκινήσαμε το ταξίδι μας. Κάθε φορά ο τρόπος δημιουργίας της ομάδας ήταν διαφορετικός και τυχαίος ο ορισμός συντρόφου δημιουργώντας την αίσθηση του παιχνιδιού. Φτιάξαμε ομάδες σύμφωνα:

- με την εποχή που γεννήθηκε ο καθένας μας,
- ανάλογα το ύψος μας
- επιλέξαμε, χωρίς να βλέπουμε ένα χαρτί, που είχε σχεδιασμένο γεωμετρικό σχήμα, μέσα από ένα κουτί και δημιουργήσαμε ομάδα οι έχοντες ίδιο γεωμετρικό σχήμα,
- μπαίνοντας σε αλφαβητική σειρά
- παίρναμε τυχαίους ήρωες παραμυθιών, τους ταιριάζαμε και φτιάχναμε το ζευγάρι μας.

Η κάθε ομάδα δημιούργησε **την ασπίδα της**.

Όλοι, περιμέναμε με ανυπομονησία και χαρά να γίνουν αυτές οι συναντήσεις μας που έκαναν την τάξη μας τόπο μαγικό. Δεν έλειψαν και τα **παιχνίδια**. Πολλά και διαφορετικά, πάντα είχαν κάτι να μας πουν, να καλλιεργήσουν την πειθαρχία, τη συνεργασία, την υπομονή και επιμονή, ...Από τα αγαπημένα μας:

η γέφυρα: φτιάχνουμε με χαρτοταινία μια στενή γέφυρα που δύσκολα χωράει τα παιδιά. Ανεβαίνουμε επάνω. Κάτω από τη γέφυρα περνάει ποτάμι. Πρέπει να μείνουμε όλοι επάνω γιατί έστω και ένας να πέσει, πέφτουμε όλοι μέσα. Έτσι όπως είμαστε στριμωγμένοι μας ζητείτε να μπούμε σε αλφαβητική σειρά. Αναγκαζόμαστε να μετακινηθούμε προσεκτικά, βοηθώντας ο ένας τον άλλον. Τα καταφέρνουμε και παίρνουμε το μήνυμα ότι **με τη συνεργασία και την αλληλοβοήθεια καταφέρνουμε να πραγματοποιήσουμε τους στόχους μας**. Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι στην αρχή υπήρξαν παιδιά που έπεσαν **επίτηδες** από τη «γέφυρα».

τα βραχάκια: τοποθετούμε στο πάτωμα χαρτόνια εδώ κι εκεί. Υπάρχει μουσική. Περπατάμε ανάμεσα στα χαρτόνια - βραχάκια. Μόλις σταματήσει η μουσική πρέπει να ανέβουμε όλα τα παιδιά επάνω σε κάποιο χαρτόνι. Κάθε φορά η κυρία- συντονίστρια παίρνει και από ένα χαρτόνι, με αποτέλεσμα ο χώρος όπου μπορούν να ανέβουν όλοι όλο και μικραίνει. Τελικά απομένει ένα και μόνο ένα χαρτόνι στο οποίο πρέπει όλοι, συνεργαζόμενοι, να ακουμπάμε έστω και ελάχιστα. Στόχος το δέσιμο της ομάδας, η συνεργασία.

Στις επόμενες συναντήσεις μιλήσαμε για τα συναισθήματά μας. Καταγράψαμε αυτά στον πίνακα και επιλέξαμε τα τέσσερα (4) βασικότερα – **χαρά, λύπη, θυμό φόβο.**

Συζητήσαμε για το πότε και πώς μας δημιουργούνται αυτά τα συναισθήματα, γιατί τα νιώθουμε, τι κάνουμε σε αυτές τις περιπτώσεις. Στην πραγματικότητα όμως δεν υπάρχουν «καλά» ή «κακά» συναισθήματα. Αυτό που έχει σημασία

είναι ο τρόπος με τον οποίο διαχειριζόμαστε τα συναισθήματα. Έτσι **χαίρομαι** όταν **πηγαίνω στους φίλους μου, όταν πηγαίνω βόλτα με τη γιαγιά μου, όταν είμαι με τον μπαμπά μου...**

Λυπάμαι όταν μου φωνάζει ο Λουκάς, όταν δεν με αφήνει ο πατέρας μου να παίξω υπολογιστή, όταν δεν με αφήνουν να παίξω...

Θυμώνω όταν με βρίζουν, με χτυπούν οι συμμαθητές μου, με μαλώνει ο αδελφός μου, με κοροϊδεύουν, όταν λέω σε κάποιον να σταματήσει και αυτός δεν ακούει, όταν λέω κάτι πολλές φορές σε κάποιον.....

Φοβάμαι τα φίδια, τους κροκόδειλους, τα τέρατα που βλέπω στα όνειρά μου, το τέλος του κόσμου, τους μανιακούς ληστές, τους εφιάλτες

Διερευνήσαμε την ένταση των συναισθημάτων, τα καταγράψαμε και ξεκινώντας από αυτό με την μικρότερη ένταση κατασκευάσαμε τη σκάλα των συναισθημάτων

Πόσο πολύ χαίρομαι; Τι σημαίνει είμαι δυστυχισμένος; Φοβάμαι πολύ- λίγο – καθόλου;

Λύπη: απογοητευμένος, στεναχωρημένος, θλιμμένος, απελπισμένος, δυστυχισμένος...

Θυμός: ενοχλημένος, δυστυχημένος, εκνευρισμένος, θυμωμένος, εξαγριωμένος...

Χαρά: αισιόδοξος, κεφάτος, ευχαριστημένος, ευτυχημένος, ενθουσιασμένος...

Φόβος: ανασφαλής, νευρικός, αγχωμένος, τρομαγμένος, τρομοκρατημένος

Στις 6 Μαρτίου 2013. παγκόσμια ημέρα κατά της βίας, διαβάσαμε το πρώτο μας βιβλίο. Ήταν «**ΤΑ ΜΠΛΕ ΓΥΑΛΙΑ**», από το βιβλίο «**Μίλα μη φοβάσαι**» της ΕΨΥΠΕ.

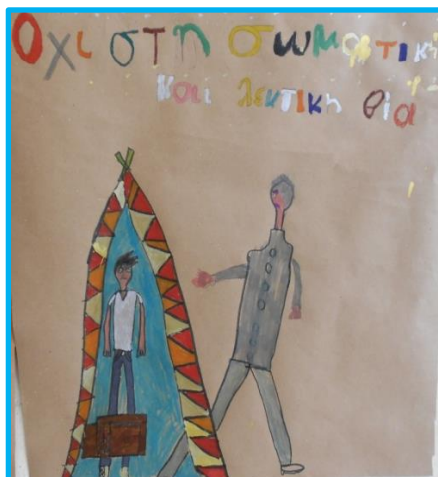
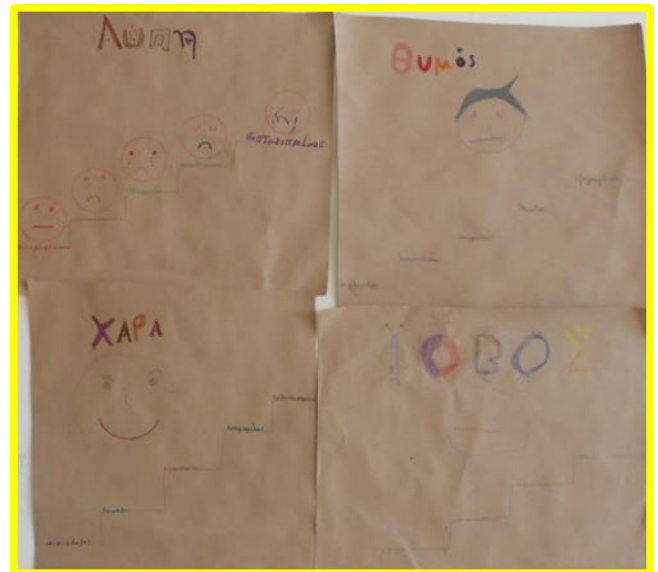
Οι ιστορίες πετυχαίνουν να διατηρήσουν το ενδιαφέρον μας και να αποδώσουν σφαιρικά τις καταστάσεις χωρίς διάθεση νουθεσίας. Η ενθάρρυνση στην έκφραση των συναισθημάτων είναι ο στόχος, και όχι η συμμόρφωση

Ένα ζευγάρι μωβ γυαλιά αφηγείται την ιστορία της κλοπής τους από τα αδύναμα μάτια του Γιώργου. Το πορτρέτο του «κλέφτη» είναι μια ανατομία στην ψυχολογία των παιδιών που οδηγούνται σε τέτοιου είδους ενέργειες. Η απομόνωση, η σιωπή, η βία φέρνουν απομόνωση, σιωπή, βία, λέει η ιστορία. Αν αποφασίσεις να μοιραστείς τα πολύτιμα μυστικά παιχνίδια σου με τους άλλους, τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν

Συζητήσαμε, σχολιάσαμε,

«Αυτό το παιδάκι ήταν ξένο γι' αυτό του φέρθηκαν έτσι. Είχε πάθει και αυτός τα ίδια στο προηγούμενο σχολείο που ήταν. Ο πατέρας του είναι πολύ αυστηρός και δεν ακούει τα προβλήματά του. Μόνο τον τιμωρεί. Ο δάσκαλος στάθηκε στο πλευρό του. Η βία έχει πολλές μορφές, μπορεί να είναι σωματική αλλά και λεκτική»

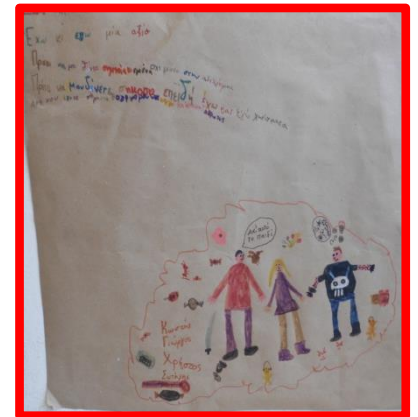
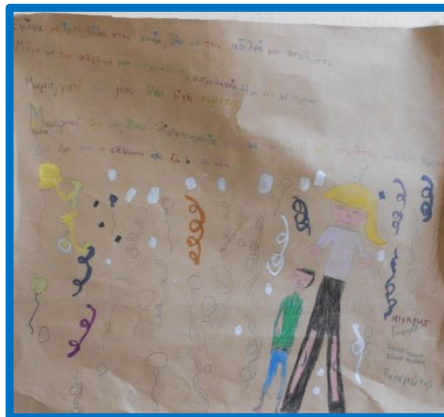
Ζωγραφήσαμε τη σκηνή που μας εντυπωσίασε

Το επόμενο βιβλίο μας ήταν **«ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΚΑΚΟΥ»**, από το βιβλίο **«Μίλα μη φοβάσαι»** της ΕΨΥΠΕ. Συζητήσαμε τα συναισθήματα του ήρωα. Προσπαθήσαμε να μπορούμε στη θέση του, να αντιληφθούμε τις αιτίες των πράξεών του καταργώντας την ύπαρξη στερεοτύπων σχετικά με τα λεγόμενα "κακά παιδιά". Να αναδείξουμε τις συνθήκες που οδηγούν ένα παιδί στις «κακές πράξεις». Ανακαλύψαμε ότι πίσω από τον «κακό» της ιστορίας κρύβεται η λάθος σχέση που έχει με τους γονείς του και την αδελφή του. Η αποδοχή των γονιών που δεν έρχεται ποτέ βρίσκεται στη ρίζα του προβλήματος. Εργαζόμενοι σε ομάδες καταγράψαμε όλα όσα πιστεύαμε ότι ο ήρωας ήθελε να πει στους δικούς του αλλά ποτέ δεν το έκανε. Σκεφτήκαμε πόσο πιο σωστό είναι να λέμε ό,τι μας στενοχωρεί και να το επιλύουμε, παρά να το κρατάμε μέσα μας και αυτό να μας οδηγεί σε λάθος πράξεις.

Σχολιάσαμε: **«Ήταν κακός γιατί ζητούσε αγάπη και σημασία από τους γονείς του. Θα μπορούσε να μιλήσει στους γονείς του και να τους πει πώς νιώθει. Θα μπορούσε να έχει καλή συμπεριφορά για να τους κάνει να τον αγαπήσουν. Έγινε ο αρχηγός των κακών γιατί δεν είχε την αγάπη από την οικογένειά του»**

Ζωγραφίσαμε τις σκηνές που μας εντυπωσίασαν, μπήκαμε στη θέση του άλλου και εκφράσαμε κάποιες **σκέψεις μας**

Δώσε σημασία και στο γιό σου. Έχω και εγώ αξία. Πρέπει να μου δίνετε και εμένα σημασία, έχω και εγώ χαρίσματα. Αν μου δίνετε σημασία θα γινόμουν και εγώ καλύτερος! Σόφη με έχεις ξεχάσει, με έχεις αφήσει στην άκρη. Σόφη με έχεις ξεχάσει, θυμήσουμε γιατί είμαι το μικρότερο αδελφάκι σου! Εμένα με έχετε βάλει στη γωνία, όλο με τη Σόφη ασχολείστε! Ασχοληθείτε λίγο και με εμένα, όλο με την αδελφή μου ασχολείστε! Μαμά, γιατί δε μου δίνεις λίγη σημασία; Δεν έχει μόνο η αδελφή μου αξία, έχω και εγώ αξία! Δώσε σημασία και στο γιό σου. Έχω και εγώ αξία. Πρέπει να μου

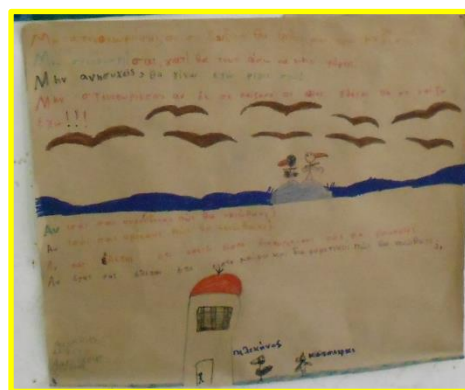

δίνετε και εμένα σημασία, έχω και εγώ χαρίσματα. Αν μου δίνετε σημασία θα γινόμουν και εγώ καλύτερος!

Ακούσαμε από τον υπολογιστή την ιστορία **«Ο μαύρος κότσυφας και ο άσπρος γλάρος»**. Με αφορμή το βιβλίο συζητήσαμε και αναδείξαμε την έννοια της διαφορετικότητας. Τι κι αν είσαι μαύρος ή άσπρος. Τι κι αν σε λένε κότσυφα ή γλάρο. Σημασία έχουν οι προθέσεις σου και η προσφορά σου. Καταγράψαμε χρήσιμες συμβουλές προς τους ήρωες του βιβλίου, ώστε να ξεπεράσουν το πρόβλημα που αντιμετώπιζαν, νουθετήσαμε τα γλαράκια που δεν αποδέχονταν τον κότσυφα, καταλήξαμε σε προτάσεις – λύσεις.

Σχολιάσαμε: **«όταν κάποιος είναι διαφορετικός δε σημαίνει ότι είναι κακός. Δεν έχει σημασία η εξωτερική εμφάνιση του άλλου, αλλά η συμπεριφορά του, το μυαλό του, η καρδιά του. Δεν ήταν σωστό που τον απέρριψαν χωρίς να τον γνωρίσουν»**.

Όλα αυτά τα ζωγραφίσαμε σε χαρτόνια εκφράζοντας **τις σκέψεις** μας :

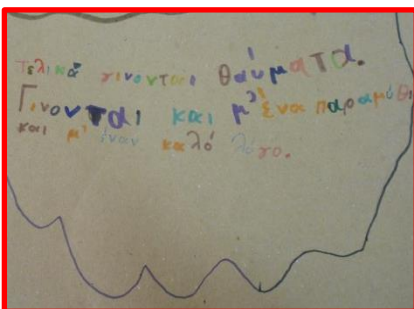
στον κότσυφα είπαμε: Δεν πειράζει, μη στεναχωριέσαι, μη δίνεις σημασία στους γλάρους. Μη στεναχωριέσαι αν δε σε θέλουν, σε θέλω εγώ. Θα κάνεις φίλους! Μην ανησυχείς θα σε αγαπώ σαν αδελφό μου. Μην λυπάσαι, αν φύγεις θα έρθω και εγώ μαζί σου. Μην λυπάσαι, με τον καιρό θα καταλάβουν, ότι δεν είσαι κακός , απλά διαφορετικός. Επειδή είσαι διαφορετικός δεν σημαίνει ότι δεν έχεις ταλέντο. Θα τους πείσω να μην φύγεις. Αν δεν σε παίζουν οι άλλοι γλάροι, θα σε παίζω εγώ.

στους γλάρους είπαμε: Όποιος είναι διαφορετικός δεν σημαίνει ότι είναι κακός. Αν ήσασταν εσείς στη θέση του κότσυφα πώς θα νιώθατε; Αν ήσασταν στο δάσος, θα σας κορόιδευαν οι κότσυφες. Αν κάποιος είναι διαφορετικός, τόσο το καλύτερο. Θα σου μάθει καινούρια πράγματα Αν τον διώξετε θα φύγω και εγώ μαζί του!

Τέλος διαβάσαμε το παραμύθι «**ΝΑ ΤΙ ΧΡΕΙΑ ΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ**» από το βιβλίο «**Ο ΚΗΠΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ**» της ΕΨΥΠΕ.

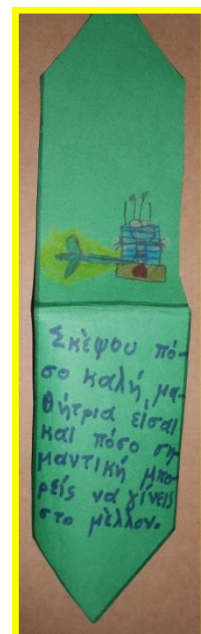
Σχολιάσαμε: *Το Χριστινάκι ήταν δυστυχισμένο γιατί οι συμμαθητές του το κοροΐδευαν. Η Χριστίνα άρχισε να ελπίζει όταν είδε ότι η συγγραφέας που τους επισκέφτηκε ήταν κι αυτή κοντή. Αυτό όμως δεν την εμπόδισε να γίνει σπουδαία συγγραφέα. Επίσης της έδειξε αγάπη και αποδοχή και πρόβαλλε τα θετικά της στοιχεία της. Η Χριστίνα ένωσε στο σχολείο τη βία.*

Εικονογράφησαμε το παραμύθι

Δημιουργήσαμε σελιδοδείκτες με ευχές την ηρωίδα

για

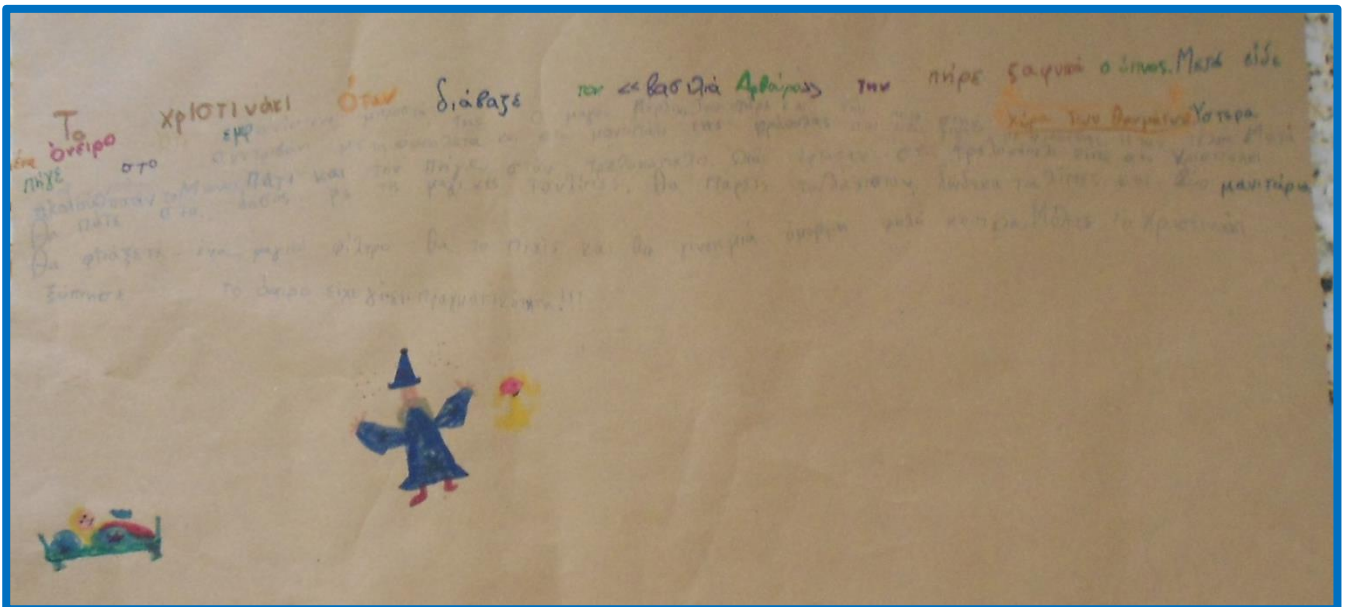

Αναστρέψαμε την ιστορία μπερδεύοντας ήρωες από άλλα παραμύθια, δηλ. δημιουργήσαμε ένα **αντιπαραμύθι** και εικονογραφήσαμε την ιστορία.

Το Χριστινάκι όταν διάβαζε τον βασιλιά Αρθούρο την πήρε ξαφνικά ο ύπνος. Μετά είδε ότι εμφανίστηκε μπροστά της ο μάγος Μέρλιν. Την πήρε καθ την πήγε στη χώρα των θαυμάτων. Ύστερα πήγε στο σιντριβάνι με τη σοκολάτα και στο μονοπάτι της φράουλας.' Ηταν τέλεια. Μετά την πήγε στον Τρελοκάπελο. Όταν έφτασαν στον Τρελοκάπελο είπε στο Χριστινάκι ο Μέρλιν:

«Θα πάτε στο δάσος με τις μαγικές τουλίπες. Θα πάρετε τουλάχιστον δώδεκα τουλίπες και δύο μανιτάρια. Θα φτιάξετε ένα μαγικό φίλτρο, θα το πιεις και θα γίνεις μια όμορφη ψηλή κοπέλα.»

Μόλις το Χριστινάκι ξύπνησε από το όνειρο, είχε γίνει πραγματικότητα

Και για μας όμως το μαγικό ταξίδι έφτασε στο τέλος του. Για μια ακόμα φορά σχηματίσαμε το αγαπημένο μας μαγικό κύκλο, αναπολήσαμε τα παιχνίδια που παίζαμε, τα βιβλία που διαβάσαμε, τις ενδιαφέρουσες δραστηριότητες, ξανακοιτάξαμε τις ζωγραφιές μας – δημιουργίες μας που στόλιζαν τους τοίχους της τάξης, όλα όσα κάναμε κατά τη διάρκεια του προγράμματος της Αγωγής Υγείας και κάναμε τον απολογισμό μας.

Καταλάβαμε ότι όλοι μέσα σε μια ομάδα είναι ίσοι. Καθένας έχει τη δική του προσωπικότητα, την αξία του, το ταλέντο του, το χάρισμά του, τη δική του ομορφιά.

Δεν πρέπει να δίνουμε σημασία ούτε στο χρώμα του δέρματος, ούτε στη χώρα καταγωγής, ούτε σε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εξωτερικής εμφάνισης. Το διαφορετικό στοιχείο σε μια ομάδα δεν πρέπει ούτε να το κοροϊδεύουμε, ούτε να το απορρίπτουμε. Το διαφορετικό μπορεί να είναι πλούτος για όλους τους άλλους. Μπορεί να είναι αυτό που θα προσφέρει νέα γνώση, εμπειρίες, ιδέες. Άλλωστε, πόσο βαρετά θα ήταν όλα άμα ήμασταν όλοι ίδιοι.

Μάθαμε ακόμη ότι πρέπει να βάζουμε το εγώ μας στην άκρη και να είμαστε ισότιμα μέλη μιας ομάδας και ενωμένοι σαν μια γροθιά. Μόνο τότε μπορούμε να πραγματοποιήσουμε τους στόχους μας και να νιώσουμε πραγματικά ευτυχισμένοι.

Τέλος διατυπώσαμε σκέψεις - συμπεράσματα που θα κρατήσουμε στην ψυχή και στο μυαλό μας, εφόδια για το αύριο.

- ☺ Όταν κάποιος είναι διαφορετικός, δεν σημαίνει ότι είναι κακός.
- ☺ Πρέπει πρώτα να γνωρίσουμε τον άλλον και μετά να αποφασίσουμε αν θα είμαστε φίλοι.
- ☺ Μπορεί να είμαστε διαφορετικοί, αλλά έχουμε τη δική μας αξία.
- ☺ Κανένας δεν είναι καλύτερος ή χειρότερος από τον άλλον.
- ☺ Πρέπει να βοηθάμε ο ένας τον άλλον για να γίνουμε όλοι καλύτεροι.
- ☺ Πρέπει να σεβόμαστε την αξία και την προσωπικότητα του άλλου.
- ☺ Όλα τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να έρχονται στο σχολείο και να νιώθουν ελεύθερα και χαρούμενα.
- ☺ Αν σε κάποια ομάδα είμαστε όλοι ίδιοι δεν υπάρχει ενδιαφέρον.
- ☺ Πρέπει να μην κοροϊδεύουμε και να μην πληγώνουμε τους άλλους. Εμείς πώς θα νιώθαμε στη θέση τους;

Απ' όλα τα βιβλία που διαβάσαμε φέτος διαλέξαμε να σας παρουσιάσουμε, σε θεατρική παράσταση το αγαπημένο μας, το « Μαύρο Κότσυφα και τον Άσπρο Γλάρο»

Ακολουθεί η θεατρική διασκευή. Το κείμενο διαβάζουν οι αφηγητές και το έργο είναι παντομίμα

Μιχ : Μια μέρα ο Ιάκωβος ο κότσυφας αποφάσισε να ταξιδέψει για να γνωρίσει τον κόσμο. Μα πιο πολύ απ'όλα ήθελε να γνωρίσει τη θάλασσα, που όπως είχε ακούσει ήταν γαλανή και απέραντη.

Γιωρ : Πέρασε απ'το μεγάλο δάσος. Πέρασε τους λόφους και τα βουνά κι έφτασε στη θάλασσα. Ο Ιάκωβος με την πρώτη ματιά την αγάπησε τη θάλασσα. Κι εκεί που ετοιμαζόταν να πετάξει για να κάνει μια βόλτα από πάνω της να τη θαυμάσει, σταματά απότομα.

Ιόλη : Τι είναι αυτό το πορτοκαλί πράγμα; αναρωτήθηκε. Πλησίασε.

Τι να δει; Δυο πόδια στα βράχια.

- Άλλο πάλι και τούτο!
- Χαίρω πολύ, κύριε! Τα πόδια που μόλις είδατε είναι δικά μου. Κι εγώ είμαι ο Τζίμης ο γλάρος!

Παν : Ο Ιάκωβος πολύ χάρηκε. Πρώτη φορά συναντούσε ένα πουλί της θάλασσας.

Ο Τζίμης τον προσκαλεί αμέσως στο σπίτι του. Ο Ιάκωβος δε χάνει την ευκαιρία.

Πέταξαν για ώρα πάνω από τη θάλασσα. Το σπίτι του γλάρου ήταν μακριά.

Μιχ : Πριν νυχτώσει κατεβαίνουν σ'ένα νησάκι στη μέση της θάλασσας.

- Εδώ θα περάσουμε τη νύχτα. Αποκοιμήθηκαν αμέσως. Ήταν και οι δύο κατάκοποι.

Γιωρ : Το πρωί ξύπνησαν κεφάτοι, ξεκούραστοι και πεινασμένοι. Έτσι ετοίμασαν ένα καλό πρωινό για να πάρουν δυνάμεις. Είχαν ακόμη πολύ δρόμο να κάνουν. Κι ύστερα γραμμή για το χωριό του Τζίμη.

Ιόλη : Τι παράξενο χωριό! Όλα τα πουλιά είναι ίδια, σαν τον Τζίμη.

- Γιατί όλοι με κοιτάζουν περίεργα;
- Να, πρώτη φορά βλέπουν ένα τόσο μαύρο πουλί σαν κι εσένα. Πάμε καλύτερα μια βόλτα στο λιμάνι.

Παν : - Ποιο είναι τούτο το παράξενο πουλί; ρώτησε ο καπετάν γλάρος.

- Είναι ο Ιάκωβος ο κότσυφας. Μένει πέρα εκεί στο δάσος. Ο Ιάκωβος είναι ο αγαπημένος μου φίλος.

Γιωρ : Όμως οι γλάροι δεν έδειξαν να τον συμπαθούν και του γύρισαν την πλάτη.

- Καλύτερα να γυρίσω στη φωλιά μου στο δάσος.
- Ούτε να το σκέφτεσαι αυτό.

Ιόλη : Οι δυο φίλοι φεύγουν από το λιμάνι με σκυμμένα τα κεφάλια.

Ξεκινούν αργά για το σπίτι του γλάρου.

- Αφού δε σε θέλουν εδώ, θα φύγουμε. Θα πάμε στο δικό σου σπίτι, στο δάσος.

Μιχ : Ο Ιάκωβος χαμογέλασε. Ο Τζίμης ήταν πραγματικός φίλος.

Αλλά δεν το βάζουν κάτω. Ο γλάρος είχε μια καταπληκτική ιδέα! Να ανάψουν φωτιά και να ψήσουν ψάρια! Ναι!

- Δυο βιβλία είναι πολύ καλό προσάναμα.

Παν : Ο Ιάκωβος ο κότσυφας έχει μείνει μ'ανοιχτό το στόμα!

- Ένα σεντούκι γεμάτο βιβλία...
- Α, το βρήκα στην παραλία. Δεν το 'θελε κανένας και το 'φερα στο σπίτι. Τα βιβλία είναι ό τι πρέπει για ν'ανάβω τη σόμπα.

Ιόλη : - Και δεν τα διαβάζεις;

- Να τα διαβάσω; Μα τι λες; Εδώ κανείς δε διαβάζει.

- Τι παράξενο; Στο δικό μου το χωριό όλος ο κόσμος αγαπάει τα βιβλία. Όλοι διαβάζουν από μικρά παιδιά, φίλε Τζίμη.

Μιχ : Ο Τζίμης όμως δεν ξέρει γράμματα. Έτσι από τότε ο Ιάκωβος κάθε απόγευμα διαβάζει στο φίλο του από μια ιστορία.

Γιωρ : Κάποιο απόγευμα τα μικρά ψαροπούλια, άθελά τους καθώς έπαιζαν, κρυφάκουσαν τους δυο φίλους. Τρέχουν στις μαμάδες τους και τα λένε όλα, όπως τα είδαν και όπως τα άκουσαν. Τα καλύτερα λόγια είπαν για το μαύρο πουλί, που δεν το συμπαθούσαν στο χωριό.

Παν : Τι σπουδαίος!

Μιχ : Τι μορφωμένος!

Γιωρ : Τι όμορφα που διαβάζει!

Ιόλη : Αυτός ο κότσυφας δεν πρέπει να'ναι τόσο κακός όσο λένε. Πάμε να του κάνουμε μια επίσκεψη να τον γνωρίσουμε καλύτερα.

Παν : Το βράδυ μια γλαροπαρέα πλησιάζει σιγά σιγά το μικρό ξύλινο σπιτάκι του Τζίμη. Έμειναν πολλή ώρα έξω από το σπίτι κι άκουγαν τις ιστορίες, που διάβαζε ο κότσυφας στο φίλο του. Τελικά και οι γλάροι αγαπούν τις ιστορίες.

Μιχ : Τώρα πια κανένας δεν αποφεύγει τον κότσυφα. Ίσα ίσα που τον αγαπούν και χαίρονται, που ζει στο χωριό τους.

Ιόλη : Ο Ιάκωβος αγάπησε κι αυτός τους γλάρους. Έγινε δάσκαλος κι έμαθε στα γλαροπούλια να διαβάζουν μόνα τους βιβλία.

Γιωρ : Ο μαύρος κότσυφας κι οι άσπροι γλάροι, έζησαν μαζί για πολλά-πολλά χρόνια – κι ακόμη ζουν – ευτυχισμένοι.